

TÔNG GIÁO PHẬN SEATTLE
GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
Vietnamese Martyrs Parish of The Archdiocese of Seattle
6841 S. 180th St, Tukwila, WA 98188
Website: www.vmpwa.org

SUY NIỆM CHÚA NHẬT I MÙA VỌNG NĂM C

TÌNH THỨC

Suru Tâm

Có một bà già nóng tính, đi trên một chuyến tàu lửa. Khi xe đang xuống dốc, bà liền hỏi bác tài công:

- Chúng ta có thể dừng lại được không?

Bác tài công trả lời ngay:

- Được chứ, chúng tôi có chiếc thắng điện mà.

Bà già chưa lấy làm thỏa mãn, nên hỏi tiếp:

- Nhưng nếu chiếc thắng điện không ăn, thì bác có thể dừng lại được không?

Bác tài công vui vẻ trả lời:

- Được chứ, chúng tôi còn chiếc thắng tay nữa.

Bà già liền nói:

- Lỡ chiếc thắng tay cũng không ăn thì sao?

Bác tài công vẫn không mất kiên nhẫn:

- Chúng tôi còn một chiếc thắng đặc biệt dành cho những trường hợp khẩn cấp.

Bà già vẫn không an tâm, nên hỏi:

- Nếu cả chiếc thắng đặc biệt này cũng không ăn, thì số phận chúng ta sẽ ra sao?

Bác tài công tỏ vẻ bức bối:

- Nếu chiếc thắng đặc biệt này mà không ăn, thì một số người trong chúng ta sẽ lên thiên đàng, còn một số người khác sẽ xuống hỏa ngục.

Thực vậy, qua đoạn Tin mừng hôm nay, Chúa Giêsu muốn nhắn nhủ với mỗi người rằng: Mỗi ngày qua đi là một bước chúng ta tiến dần đến cái chết, để rồi tới một lúc nào đó, chúng ta sẽ phải ra trước tòa án tối cao mà tính sổ cuộc đời với Chúa. Liệu mỗi người chúng ta có sẵn sàng cho phiên tòa định mệnh này hay chưa?

Trong ngày trọng đại ấy, Chúa Kitô sẽ lại đến như một tia chớp lóe lên từ đông sang tây, hay như một kẻ trộm viếng thăm vào ngày chúng ta không ngờ, vào giờ chúng ta không biết. Liệu chúng ta có ở trong tư thế tỉnh thức và sẵn sàng hay không?

Nhiều người trong chúng ta vốn thường nghĩ:

- Tôi không có thời giờ để lo việc linh hồn, bởi vì tôi bận rộn quá nhiều công việc phải làm.

Nếu nghĩ và sống như vậy, họ sẽ có cả một khoảng thời gian đời đời để hối tiếc cho việc đã không làm này. Nhưng bảy giờ thì đã quá muộn. Nước đến chân rồi mới nhảy, thì nhảy làm sao cho kịp.

Chúng ta không biết việc phán xét ấy xảy ra như thế nào, nhưng chúng ta có thể tưởng tượng: Lúc bảy giờ Chúa sẽ hỏi mỗi người chúng ta xem có mang hình ảnh của Ngài trong tâm hồn hay không? Nếu linh hồn chúng ta ở trong tình trạng ơn thánh, thì hình ảnh của Ngài sẽ tỏa sáng, bằng không, Ngài sẽ nói:

- Ta không biết các ngươi từ đâu mà đến.

Có một câu chuyện kể lại như sau:

Một linh hồn kia tới trước của thiên đàng, vừa ngỡ ngác, lại vừa sợ hãi, nhưng cũng đưa tay ra và gõ. Khi được hỏi là ai, linh hồn ấy đã trả lời:

- Lạy Chúa, con đây ạ.

Bỗng một tiếp đáp lại: - Nếu ngươi là con, thì ngươi chưa sẵn sàng để vào thiên đàng.

Trở lại trần gian, linh hồn ấy lo ăn chay cầu nguyện, hãm mình phạt xác. Cũng trong thời gian này, linh hồn ấy học hỏi và biết được rằng trong ngày phán xét, Chúa sẽ hỏi: - Ngươi có mang hình ảnh Ta trong tâm hồn ngươi hay không?

Ngày kia, linh hồn ấy cũng lên tới cửa thiên đàng và khi nghe tiếng hỏi: - Ai đó?

Linh hồn ấy đã thưa lên: - Chúa đây.

Lập tức có tiếng vọng lại: - Hỡi đây tớ trung thành và khôn ngoan, hãy vào lãnh lấy phần thưởng của ngươi.

Mỗi người chúng ta đều phải chết. Đó là sự thật thứ nhất. Rồi sau đó, mỗi người chúng ta đều bị phán xét. Đó là sự thật thứ hai. Trót cả cuộc đời, chúng ta phải hướng tới hai sự thật ấy.

Vậy chúng ta đã sẵn sàng cho cuộc phân xử định mệnh này hay chưa? Nếu như chúng ta chưa sẵn sàng, nếu như chúng ta còn vướng mắc quá nhiều những món nợ đối với Chúa và đối với anh em, nếu như chúng ta còn chông chát tội lỗi, thì ngay từ hôm nay, chúng ta hãy thanh toán cho xong bằng tâm tình sám hối của bí tích giải tội, để rồi chúng ta không còn phải lo lắng khi phải tính sổ cuộc đời với Chúa.